

NAJMILSZE OBOWIĄZKI RODZICÓW

Mam dziecko w szkole i będę się zawsze starać pamiętać:

- By pytać** - je codziennie jak mu się powiodło w szkole
- Słuchać** - uważnie o czym mówi, kiedy ma problemy i śmiać się szczerze, kiedy jest rozradowany.
- Cieszyć** - się ze wszystkich dobrych spraw, którymi się ze mną dzieli, martwić pomyłkami, pamiętając jednak, że każdy uczy się na błędach, że tylko z aktywnych działań czerpie się naukę – a więc będę zachęcać by szło do przodu, ponieważ w ten sposób czegoś się nauczy.
- Wspólnie** - z nim prowadząc dziennik rodzinnych wydarzeń, omawiać bieżące sprawy i czytać głośno odczytane listy.
- Zachęcać** - je, by było sobą i oczekiwać od niego, co w nim najlepsze.
- Przytulać** - je często, co najmniej raz dziennie, nawet jeżeli jest duże.
- Uważać** - za najwspanialsze dziecko na świecie, powiedzieć mu o tym i w ten sposób traktować
- Przytaczać** - się do niego, kiedy czyta lub się uczy; uczyć się samemu wszystkiego co można zobaczyć, zrobić, osiągnąć i uświadomić sobie, że moje działanie przemawia bardziej niż to, co mówię, co nakazuję.
- Nie krytykować** - zauważać kiedy jest schludne, kiedy samo założyło czyste ubrania, nie trzaska drzwiami
- Dać mu** - możliwości, by samo decydowało o wielu własnych sprawach – choćby o tym w co się ubrać
- Rozwiesić** - jego ręczne prace, rysunki, testy, wypracowania, bohaterów i fotografie – aby wszyscy w rodzinie cieszyli się nimi wspólnie; zatelefonować do dziadków, by opowiedzieć o jego ostatnim osiągnięciu.
- Często pytać** - jego nauczycieli i trenera jak sobie radzi w szkole i w drużynie
- Zgłosić się** - kiedy trzeba pomóc w szkole i tym utwierdzać je w przekonaniu, że jego szkoła, nauka są ważną sprawą dla mnie.
- Zapomnieć** - o zmartwieniach i niepokojach osoby dorosłej, odprężyć się i cieszyć jego dzieciństwem, pamiętając, że szybko mijają te lata kiedy ono było małym.
- Udzielać mu** - często pochwał, każdego dnia powiedzieć coś miłego.

- Dzielić się** - z nim tym, co jest dla mnie ważne.
- Czasami** - wyłączając telewizor po to, by z nim pomówić; zawsze porozmawiać podczas obiadu, przed pójściem dziecka spać.
- Stworzyć** - mu sytuację, by czuło się pomocne w domu, by pomagało w gotowaniu, myciu naczyń, sprzątaniu, aby rozumiało, że jego obecność jest potrzebna i że na niego liczymy.
- Czekać** - cierpliwie, aż skończy rozpoczęte zajęcie – może być dzieckiem powolnym, długo myślącym.
- Pamiętać** - że jestem jedną z najważniejszych osób w jego życiu, że moje cechy, mój charakter są dla niego wzorem, które może potem naśladować.
- Zawsze** - mieć w pamięci, że razem idziemy przez życie i że moje dziecko jest dla mnie unikalnym darem od Boga.

Tekst ofiarowany w przekładzie Aleksandry Ziótkowskiej